

[Statsministeren]

gang; vi må prioritere og vælge det vigtigste først.

Albrechtsen (VS):

Statsministeren taler en del udenom i dag, men man kan altså konkludere af hans oplysninger, at regeringen står kategorisk fast på at fastholde rammen, og at regeringen er enig med hr. Sønderby i den betragtning, at kommunerne ikke skal tvinges til at gennemføre de nødvendige miljøanlægsarbejder. Så bliver konsekvensen altså, at de ikke bliver gennemført i det omfang, som er nødvendigt.

Jeg vil gerne til sidst spørge statsministeren, om det ikke er korrekt, at op imod halvdelen af investeringerne til skolevæsen og socialvæsen skulle skæres væk i 1987, hvis kommunerne påtog sig disse opgaver inden for de fastlagte rammer.

Leif Hermann (SF):

Jeg bemærkede, at statsministeren anvendte det udtryk om redningsplanen for havet omkring Danmark, at det var et »tilbud«. Må jeg bede statsministeren om at bekræfte, at dette er et »tilbud« til landbruget, til kommunerne og til Industrirådet om, at industriudledningerne skal revurderes inden udgangen af 1988. Jeg har forstået, at det var det minimum, der var nødvendigt for overhovedet i en eller anden lidt uforudselig fremtid at se nogle miljøforbedringer. Nu forstår jeg, at statsministeren siger, at dette er et tilbud, et forhandlingsudspil. Vil det sige, at vi kan risikere, at det bliver ringere end det, miljøministeren har spillet ud med?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg tror, jeg vil svare hr. Albrechtsen og hr. Leif Hermann under ét. Naturligvis undgår vi ikke, når vi nu skal forstærke indsatsen for forbedret miljø, elementer af tvang og bindende forskrifter. På en lang række områder må vi stramme vore lovregler og de forskellige former for normer, som findes i bekendtgørelser og anordninger; det skal vi gøre os klart.

Men jeg vil ikke kalde regeringens aktionsplan fra i går for et »tilbud« – det er et tilbud til hele befolkningen, erhvervslivet, kommunerne og amterne om nu positivt at være med – aktionsplanen er en tilkendegi-

velse om hovedprincipper for en forstærkning af indsatsen for forbedret miljø.

Men når vi taler om økonomien, vil jeg minde om, at miljøinvesteringerne er 11-12 pct. Der kan inden for de 88-89 pct., som er tilbage, udmærket gennemføres nogle omprioriteringer, som gør det muligt for kommunerne, hvis de, som jeg håber, lægger så megen vægt på miljøplanerne, at gennemføre dem hurtigt.

Må jeg endelig, for at der ikke skal blive nogen begrebsforvirring, gøre opmærksom på, at den ramme, regeringen har aftalt i foråret med kommunerne skal gælde for anlægsaktiviteten og byggeaktiviteten i 1987, ikke er en nedskæring, tværtimod, vi taler om et samlet kommunalt budget på 5,2 mia. kr., og jeg gør opmærksom på, at det er et større anlægsbudget for kommunerne i 1987 end det, de har i året 1986. Der er tale om en forhøjelse af anlægsbudgettet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 120

3) Til *forsvarsministeren* af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at de nu vedtagne generelle retningslinjer for brug af atomvåben ikke giver Danmark nogen sikkerhed for konsultation forud for beslutningen om førstegangsbrug af atomvåben?«

Skriftlig begrundelse

NATOs forsvarsministre har på mødet i atomplanlægningsgruppen i Skotland den 21. oktober 1986 godkendt de generelle politiske retningslinjer for brug af atomvåben, herunder retningslinjerne for den politiske indflydelse på denne beslutning.

Ministeren har i den anledning udtalt, at retningslinjerne knæsætter den politiske indflydelse ved en eventuel anvendelse af atomvåben.

Vi ved, at der ikke i de hidtidige retningslinjer har været nogen garanti for politiske konsultationer forud for en eventuel USA-beslutning om førstegangsbrug af atomvåben. USA har hele tiden forbeholdt sig adgang til at fravige reglen om konsultation, hvis USA ikke mener, at »tiden og omstændighederne« tillader det. Der er intet holdepunkt for at